

Homilie bisschop Van den Hende

Eucharistieviering Radio Maria bij gelegenheid van de 4e internationale Rosary Rally, St. Lambertuskerk Eindhoven, 5 oktober 2024

Job 42, 1-3.5-6.12-17

Lucas 10, 17-24

Broeders en zusters, wanneer wij de heilige eucharistie vieren, dan weten wij in geloof dat onze Heer Jezus, gekruisigd en verrezen, zelf in ons midden komt. Hij spreekt ons aan wanneer wij lezen uit de heilige Schrift. Bij het lezen van het Evangelie gaan we staan om tot uitdrukking te brengen dat we ons beseffen dat Jezus zelf daadwerkelijk tot ons spreekt. We zijn als Kerk dankbaar voor het woord van God en wij zeggen: lof zij U, Christus. Alleen wanneer wij als leerlingen van de Heer luisteren met heel ons hart, pas dan kunnen we het woord van de Heer bewaren en ernaar handelen. De Heer zegt: gelukkig die naar het woord van God luisteren en het onderhouden (cf. Lucas 11, 28).

Broeders en zusters, opnieuw aan het begin van het eucharistisch gebed worden we in de prelatie uitgenodigd om ons hart te verheffen tot de Heer: sursum corda, verheft uw hart. En in de dialoog van de prelatie is het antwoord: habemus ad Dominum, wij zijn met ons hart bij de Heer. Luisteren met heel ons hart en ons hart verheffen.

In de liturgie wordt niet alleen ons hart bedoeld als orgaan dat bloed door onze aderen doet stromen. In Bijbelse zin is het hart op de eerste plaats de aanduiding van onze hele persoon en van ons innerlijk leven. Dat de Heer ons hart aanspreekt en dat wij in de liturgie van de eucharistie ons hart verheffen tot de Heer maakt duidelijk dat ons geloof niet op de eerste plaats onze buitenkant betreft. Het komt er op aan dat wij allereerst in ons hart geraakt worden en met heel onze persoon aan God willen toebehoren.

De gesteldheid van je hart is dus belangrijk. Jezus weet maar al te goed dat het mensenhart niet altijd open staat voor de liefde van God. Dikwijls is er maar weinig ruimte in het mensenhart voor God en zijn bedoelingen (cf. Marcus 7, 21-23). In de profeet Jesaja staat al de uitroep van de Heer: "Dit volk eert Mij met de lippen naar hun hart is ver van Mij" (Jesaja 29, 13). Jezus herhaalt deze woorden ten overstaan van de Farizeeën (Marcus 7, 6). Het is van alle tijden, lang geleden en ook nu. Onze mensengeschiedenis wordt getekend door zonde.

Maar, God is niet onverschillig ten opzichte van ons mensen en onze geschiedenis. Het is immers God zelf die zijn eigen Zoon gezonden heeft, omdat Hij zoveel van ons houdt (Johannes 3, 16). In Christus is God zelf mens geworden in onze wereld, in alles aan ons gelijk maar niet in de zonde. Jezus Christus is het gelaat van Gods barmhartigheid. In de persoon van Christus mogen wij de liefde van God tot het uiterste leren kennen. In de mens geworden, gekruisigde en verrezen Heer ontmoeten wij de eindeloze barmhartigheid van God.

Broeders en zusters, de menswording van God in onze wereld is zorgvuldig voorbereid. Het was de maagd Maria die werd voorbereid en geroepen om de moeder van de Heer te worden, om Christus ter wereld te brengen op het juiste moment (Galaten 4, 4). De Kerk leert ons dat het hart van Maria geheel en al gericht is op God en op zijn bedoelingen. In het evangelie van Lucas laat Maria haar hart spreken wanneer zij tegen de engel zegt: "zie,

de dienstmaagd des Heren mij geschiede naar uw woord” (Lucas 1, 38). En in de lofzang van het Magnificat zingt Maria met overgave: “Mijn hart prijst hoog de Heer” (Lucas 2, 46).

Broeders en zusters, wij geloven dat de maagd Maria vanaf haar vroegste begin, in de schoot van háár moeder, is voorbereid op de unieke taak om de Moeder van God te kunnen worden. Met het oog op de verlossing, is Maria zonder de smet van de erfzonde in de schoot van haar moeder ontvangen. Uiteindelijk was het binnenste van Maria zonder boze gedachten en zonde, en zij verlangde niet naar de zonde. Dat bedoelen wij wanneer wij als Kerk spreken over het onbevleete hart van Maria. Het hart van Maria was geheel gericht op God en zijn bedoelingen.

Met een onbevleete en onverdeeld hart is Maria de moeder van God en moeder van de Kerk. Zij is de eerste gelovige van het Nieuwe Testament. Na de dood, verrijzenis en hemelvaart van haar Zoon, stond Maria de apostelen terzijde toen zij baden om de komst van de Heilige Geest (Handelingen 1, 14). Zo is de maagd Maria als de moeder van God en moeder van de Kerk onze medegelovige op de weg van het evangelie.

Broeders en zusters, de maagd Maria heeft een unieke plaats in de geschiedenis van God en de mensen, maar zij is altijd met heel haar hart leerling van Christus gebleven. Maria maakt zichzelf niet groot maar God heeft haar groot gemaakt, en vele generaties prijzen haar zalig (cf. Lucas 2, 48). Ook nu maakt Maria deel uit van de gemeenschap van de Kerk: Maria is en blijft leerling met de leerlingen van Christus. Vanuit de hemel begeleidt Maria ons steeds met haar gebed. In haar gerichtheid op de Heer, is Maria ook met heel haar hart in én met de Kerk van Christus, en opdat ook onze harten steeds daar mogen zijn waar de schat van Gods liefde en verlossing te vinden is (cf. Matteüs 6, 19-21), wijden wij ons toe aan het onbevleete hart van Maria.

Laten wij daarom samen bidden dat wij ontvankelijk mogen zijn voor het woord van God, dat wij van harte willen volbrengen wat de Heer in ons hart heeft gelegd, dat we één zijn als leerlingen van Christus en dat in ons binnenste steeds meer ruimte is voor de liefde van God. Alleen zo kunnen wij onze roeping als Kerk met vrucht beleven en zijn we in staat om ook andere mensen van goede wil te bereiken. In verbondenheid met Maria mogen wij getuigen van de liefde van God, in Christus' naam mogen we als de eerste leerlingen het kwade afweren en beseffen hoe groot de macht is van God (Lucas 10, 17 e.v.) die ons niet gemaakt heeft voor de dood maar voor het eeuwig leven. Amen.